

във Вилафранка - на съда да чуем
по-късното решение. - Повтарям,
под страх на смърт, да си отидат всички!
/Елизат всички, освен Монтеки, леди Монтейни
и Бенволио./

МОНТЕКИ - Кой пак раздуха старата вражда?

Не беше ли ти, племеннико, тука?

БЕНВОЛИО - Прислугата на вашия противник
и вашата заварих да се бият.

Понечих да ги разделя, но в миг
яви се гневният Тибалт с внезапно
обнажен меч. - Над своята глава
той го размаха, въздуха зацепи
и ме повани смело за двубой. -
Пищеше въздухът неуязвим.

Догдето се сражавахме така
със меч и слово, други, после други
пристигаха; кипеше боят; късно
дойде и князът, всички ни разпръсна.

ГОСПОЖА КАПУЧЕТИ - *Монтеки* Но где е бил Ромео в тоя час?

Дано е бил далече той от вас.

БЕНВОЛИО - На изток час преди да се покаже
от златния прозорец на деня
божественото слънце, безпокоен
излязох из полето; и на сянка
под сикоморите, които раснат
на запад от града, видях сина ви.